

Het verhaal van Katja Jhakrie

Doordat Katja al enkele artikelen heeft aangeleverd, die ook reeds geplaatst zijn op Facebook en LinkedIn, heb ik al enige tijd via de mail contact met Katja. Ik kijk ernaar uit om nu echt met haar kennis te maken en ben nieuwsgierig naar de persoon achter de artikelen.

Voor haar verhaal gaan we terug naar april 2018. Katja vertelt dat zij en haar man tijdens hun vakantie in Duitsland bespreken dat het goed zou zijn om wat vaker de **fiets** te pakken. Katja houdt erg van haar auto en autorijden, maar een boodschap bij het centrum om de hoek, kan eigenlijk best op de fiets vindt ze. En dus stapt ze gelijk de maandag daarop op haar fiets, om vervolgens wakker te worden in het ziekenhuis.....

Ze herinnert zich nog goed dat, toen ze wakker werd en haar dochter zag, het eerste wat ze haar vroeg was "Ben ik dood?" en vervolgens "Waarom heb ik maar 1 schoen aan?"

Katja had geen idee dat een automobilist haar over het hoofd had gezien en haar had **aangereden**. Haar nek zat in een brace, ze had een hoofdwond en een bekkenbreuk. Haar eerste nacht zou cruciaal zijn en uiteindelijk verbleef Katja 5 dagen op de stroke unit (een unit speciaal ingericht voor CVA-patiënten).

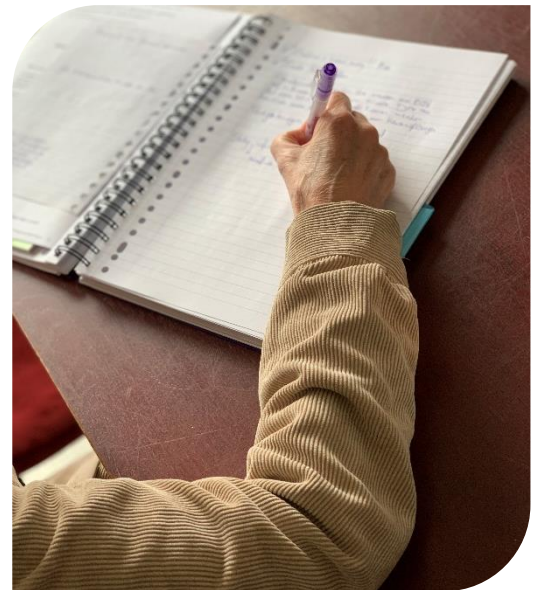
Daarna werd haar verteld dat ze een **hersenkneuzing** had en dat dit een week of 4 tot 6 zou duren, ze mocht naar huis. Daar trof ze in de woonkamer een ziekenhuisbed, waar ze voornamelijk verbleef. Er waren ook een rolstoel, een looprekje en een toiletbrilverhoging. Katja had gelijk al het gevoel dat het niet goed zat, maar in het ziekenhuis werd ze toch steeds weer weg gestuurd met de melding dat genezing tijd kostte en dat het niet zo gek was dat zij hiervoor meer tijd nodig had. Dit kwam vaker voor en was normaal, het zou allemaal wel goed komen. Verder onderzoek was niet nodig, scans waren overbodig. Kortom, **tijd** was het enige dat Katja het moest geven.

Uiteindelijk krijgt haar dochter het voor elkaar dat Katja een afspraak krijgt met de neuroloog in het ziekenhuis, die haar ook na het ongeluk zag. Het is inmiddels augustus.

Op het moment dat Katja bij hem binnen loopt, of strompelt zoals ze zelf zegt, ziet hij dat het niet goed is. Via hem krijgt ze een revalidatietraject van 3 maanden en daarna wordt haar wederom verteld dat ze "klaar" is.

Maar Katja is niet klaar, sterker nog, ze is **zichzelf kwijt**.

Uiteindelijk gaat Katja zelf op internet op onderzoek uit en na vele omwegen wordt ze via een lotgenoot gewezen op 2 organisaties, waaronder Boogh. Na een kijkje op onze website, stuurt zij een mail met de vraag om een intake. Er volgen gesprekken met een maatschappelijk consulent en een behandelaar en in 2019 start Katja met haar eerste **Hersenz module** bij Boogh. In totaal volgt ze 3 modules en als afsluiting stelt ze een zogenoemd Terugvalpreventieplan op.

Ondanks het feit dat Katja nu wel voelt dat ze klaar is (haar Terugvalpreventieplan kijkt ze nauwelijks nog in, omdat ze precies haar valkuilen weet en wat ze wanneer wel of niet kan doen), zou ze ook nog steeds graag **terugkomen** naar Boogh. Als ik haar vraag wat Boogh en de gevolgde modules haar gebracht hebben, hoeft ze niet lang na te denken: “het voelt vertrouwd, er is begrip, je ontmoet lotgenoten en je vindt jezelf terug.”

Katja gunt het iedereen dat je het leven positief ziet. Daarom vindt zij het ook erg belangrijk dat mensen Hersenz en Boogh zien. Ze gaat zelfs nog een stapje verder en vindt dat de begeleiders bij Boogh een gouden vaantje of zelfs ridderorde verdienen, naar deze mensen mag echt meer **aandacht** toe, vult ze aan.

En, zeker ook niet te vergeten: als afsluiter geeft ze vooral een enorme pluim aan haar man. “Hij heeft zich een slag in de ronde gewerkt en deed alles; werken, het huishouden, boodschappen en mij! Ik snap nog steeds niet hoe hij dat heeft gedaan!”

Zoals gezegd schrijft Katja met regelmaat artikelen over haar ervaringen en zaken waar ze (nog steeds) tegenaan loopt. Hiermee probeert ze mensen te steunen, doordat men zich in haar verhalen herkent. Daarnaast kan ze zo gelijk duidelijk maken dat er ook, en misschien wel juist na een revalidatietraject, nog andere programma's zijn waarmee je jezelf terug kunt vinden, je weer volwaardig voelt en zo veel mogelijk kunt participeren in de maatschappij.

Op de website kun je onder de link naar dit artikel een bundeling van haar reeds geplaatste artikelen terug lezen. Volg onze pagina op [LinkedIn](#) en [Facebook](#) om ook haar toekomstige stukjes te lezen en wie weet ligt er op termijn wel een boek van Katja in de boekhandel!